

எட்டுத்தொகையில் வேளாண்மை

ஜெ. தனலட்சுமி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர், இந்தியா

Agricultural Traditions Reflected in the Ettuthokai

J. Dhanalakshmi a, *

a Department of Tamil, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore, India

* Corresponding Author:

ghanaramana21@gmail.com

ABSTRACT

Agriculture encompasses far more than the cultivation of crops. It includes the management of land, water, seeds, manure, crops, weed control, and crop protection, as well as agricultural implements, livestock, veterinary care, horticulture, forestry, fisheries, household management, and the social welfare of farming communities. As food is one of the most fundamental necessities for human survival, agriculture has always occupied a central place in sustaining human life and civilization. The Ettuthokai, one of the major anthologies of Sangam literature, provides valuable insights into the agricultural knowledge and practices of the ancient Tamils. These literary works portray the close relationship between agriculture and the natural environment, illustrating how farming was carried out in harmony with seasonal cycles, water resources, and ecological conditions. They also document the use of farming tools, livestock, irrigation methods, and crop cultivation, while emphasizing the importance of agriculture in supporting the economic prosperity and social stability of Tamil society. Beyond its economic significance, the Ettuthokai reflects agriculture as a way of life deeply rooted in cultural values, environmental stewardship, and communal well-being. The literary references demonstrate the ancient Tamils' sophisticated understanding of sustainable resource management and their dependence on agriculture for livelihood and social development. This article examines the agricultural concepts and practices recorded in the Ettuthokai, highlighting their literary, ecological, and socio-economic significance. The study underscores the richness of agricultural knowledge preserved in Sangam literature and its continuing relevance to understanding the agrarian heritage of ancient Tamil civilization.

Keywords: Sangam literature, Ettuthokai, Agricultural Traditions, Tamil civilization

மூன்றுரை

வேளாண்மை என்பது உழவுத்தொழில் தொடர்பான நிலம், நீர், விதை, எரு, பயிர், களை, காப்பு முதலியவற்றை மட்டும் குறிப்பதல்ல, இவற்றோடு உழவுக்குத் தேவையான கருவிகள், கால்நடைகள், கால்நடை மருத்துவம் பற்றியும் இயற்கை வளங்களாகிய தோட்டவளம், வன வளம், மீன் வளம் பற்றியும் உழவின் பண்பான மனையியல், மக்கள் நல்வாழ்வியல் பற்றியும் குறித்து விளக்குவதாகும். மனிதன் உயிர்வாழத் தேவையான ஆதாரங்களில் ஒன்று உணவு. அதனை உற்பத்தி செய்யும் மகத்தான தொழிலாக வேளாண்மை திகழ்கிறது. இத்தகைய வேளாண்மை குறித்து சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகையில் இடம் பெறும் செய்திகள் சிலவற்றைக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்

மக்கள் உயிர் வாழத் தேவையான அடிப்படைத் தேவைகள் மூன்று அவை உணவு, உடை, இருப்பிடம் என்பனவாகும். இவற்றில் முதன்மையானது உணவு. இந்த உணவுப் பொருளை

விளைவிப்பதற்கு இன்றியமையாதது நிலமும் நீரும் வித்தும் பிறவும் ஆகும். நீரின்றி உலகமும் இல்லை; உயிர் வாழ்கையும் இல்லை. நிலமும் நீரும் சேர்ந்தால் தானே விளைவு? அவ்விளை பொருள்கள் தானே உணவுப் பொருள்கள். உணவால் உயிர் பெருவதே உடம்பு, உடம்பின்றி உயிர் இயக்கம் இல்லை. நிலத்தையும் நீரையும் சேர்த்துப் பயிர் விளைவிப்பவர் தான் விவசாயி. அவரே உலகை வாழ்விப்பவர் ஆவார். இதனை,

நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினும் மற்றதன்
தகுதி கேள்! இனி மிகுதி யாள!
நீரின்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவு எனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசினோரே
என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலின் வாயிலாக அறிலாம்.

நீர்வளம் பெருக்கும் வழிமுறைகள்

எவ்வளவு பரந்துபட்ட நிலமாக இருந்தாலும் நீர் வளம் இல்லாத நிலம் சிறப்புடையதாகாது. விதைத்துவிட்டு வானத்தை நோக்கும் நிலம் எப்பொழுதும் பயன் தரும் என்று கூறுவதற்கில்லை. நிலையாகப் பயன் தராத ஒன்றை எதிர்பார்த்து மன்னனோ மக்களோ வாழ்தல் என்பதும் இயலாது. ஆதலின் பள்ளத்தாக்கான பகுதியைத் தேர்ந்து நீர்வளம் பெருகும்படி ஏரி, குளம், கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும்.

அவ்வாறு அமைத்தவர் நிலைத்த புகழ் பெற்றவராவர். அவ்வாறு செய்யாதோர் நீருள் தோன்றும் மொக்குள் போலத் தோன்றி மறையும் தன்மையுடையவராவர். என்று பாண்டிய நெடுஞ்செழியனுக்கு அறிவுரையாக நற்செயல்கள் பலவாயினும் விவசாயம் காக்கும் நீர் நிலைகளை அமைத்தல் மற்ற செயல்களிலும் நற்செயல் என்பதனை,

வித்தி வான் நோக்கும் பின்புலம், கண்ணகல்
வைப்பிற்று ஆயினும் நண்ணி ஆளும்
இறைவன் தாற்கு உதவாதே அதனால்
அடுப்போர்ச் செழிய! இகழாது வல்லே
நிலன்நெளி மருங்கின் நீர் நிலை பெருகத்
தட்டோர் அம்ம இவண் தட்டோரே
தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே!

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் உணர்த்துகிறது. இதுபோன்ற அறிவுரைகளின் ஊடாக மன்னர்களும் நீர் வளம் பெருக்க அணைக் கட்டுகளைக் கட்டினர் என்பது யாவரும் அறியத் தக்கதே.

நிலத்தைப் பண்படுத்துதல்

நிலம் என்பது பண்பட்டதாக தாமாக மாறிவிடுவதில்லை நாமாக மாற்ற வேண்டும். அப்படி நிலத்தைப் பண்படுத்துவதில் தமிழர்கள் கைதேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். நிலத்தின் தன்மைகளை அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு வேளாண்மை செய்தனர். நிலத்தைப் பண்படுத்த ஏரினால் உழுதனர். இதனால் காற்றோட்டம் அதிகமாகக் கிடைத்து பயிர் முளைப்பதை அதிகப்படுத்தியது. இவ்வறு உழுத வயலின் மேடு பள்ளங்களைச் சரிசெய்ய தளம்பு என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தியதாக புறநானூறு பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

‘மலங்குமிளிர் செறுவின் தளம்புதடிந்திட’

மேலும் உழுத நிலங்களில் கால்நடைகளின் சாணத்தையும் இலை தழைகளையும் எருவாகப் பயன்படுத்தினர் என்பதனை,

காஞ்சித் தாது உக்கன்ன தாது எருமன்றத்துத்
என்னும் கலித்தொகைப்பாடல் மூலம் அறியலாம்.

குறுந்தொகை கூறும் ஒரேர் உவமை

புன்செய் நிலம் என்ற நிலப் பாகுபாடு மற்றும் அந்நிலத்தில் நீர் வசதியின்மை போன்ற வேளாண்மை சார்ந்த செய்திகளை,

ஆடமை புரையும் வனப்பின் பணைத்தோள்
பேரமர்க் கண்ணி இருந்த ஊரே
நெடுஞ்சேன் ஆரிடையதுவே நெஞ்சே
ஈரம் பட்ட செவ்விப் பைம்புனத்து
ஓர்ஏர் உழவன் போலப்
பெரு விதுப்பு உற்றன்றால் நோகோ யானே ⁵

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் வாயிலாக நாம் அறியவிருக்கும் செய்தி, தலைவன் ஒருவன் தலைவியைப் பிரிந்து வினைமேற் செல்கிறான் சென்றவன் குறித்த பருவம் கடந்தும் வரவில்லை. வினை நீண்டு விடுகிறது. பருவம் கடந்து புறப்படுகிறான். அவன் தன் தலைவி தான் குறித்த பருவத்தில் வராமல் தாமதித்ததை நினைத்து வருத்தப்படுவான் என எண்ணுகிறான். அவன் கடந்து செல்லவேண்டிய தூரமோ நெடுந்தூரம். தான் முன்னர் கண்ட காட்சி ஒன்று அவன் நினைவுக்கு வருகின்றது. ஒரே ஒரு ஏரை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் உழவன் மழை பெய்ததும் தன் நிலத்தில் பயிரிட வேகமாக உழவு செய்தான் இன்றேல் ஈரம் காய்ந்து விடும். அந்நிலம் புன்செய் நிலமாதலின் அதற்கு நீர் வசதியும் இல்லை. அவ்வோரேர் உழவன் போல என் நெஞ்சம் மிகவும் விரைகின்றது. ஆனால் கடந்து செல்லவேண்டிய தூரத்தை நினைத்தாலோ நான் பெரிதும் வருந்துகிறேன். எனத் தலைவியின் மீது கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாட்டை உணர்த்தினான் தலைவன். இதன் வாயிலாக புன்செய் நிலம் என்ற நிலப் பாகுபாடு மற்றும் அந்நிலத்தில் நீர் வசதியின்மை போன்ற வேளாண்மை சார்ந்த செய்திகளை அறிய முடிகின்றது.

வித்தின் இன்றியமையாமை

வேளாண்மை செய்கின்ற பெருமக்கள் தாங்கள் விளைவித்த தானியத்தின் ஒரு பகுதியை மீண்டும் பயிரிட சேமித்து வைப்பது உண்டு. அதனையே விதை தானியம் என்று அழைப்பர். அப்படி சேர்த்து வைத்துள்ள தானியத்தை எத்தகைய வறுமை வந்தாலும் எடுத்து பயன்படுத்த மாட்டார்கள். அப்படி உண்ணுகின்ற நிலை வந்தால் தங்கள் குடியே அழிந்துவிட்டதாகக் கருதுவர். இதனை,

வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வளன் அறியான்
வீழ்குடி உழவன் வித்துஉண்டா அங்கு
ஒருவன் ஆருயிர் உண்ணாய் ஆயின்
நேரார் பல்லுயிர் பருகி
ஆர்குவை மன்னே அவன் அமர்அடு களத்தே ⁶

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலின் வாயிலாக அறியலாம். எனவே விதை என்ற ஒன்று வேளாண்மையில் எத்தகைய முக்கியத்துவம் பெருகின்றது என்பதையும் மேற்காண் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

பயிரிடுவதற்கு உரிய பருவம்

‘ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை’ என்பது பழமொழி. இந்தப் பழமொழி ஆடி மாதத்தில் நெல் விதைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. பட்டம் மாறினால் விளைச்சல் சரியாக இருக்காது என்பதற்காக இப்பழமொழி கூறப்பட்டுள்ளது. இதைப்போன்றே குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று,

பழமழை பொழிந்தெனப் பதனழிந்து உருகிய
சிதட்டுக்காய் எள்ளின் சில்பெயல் கடைநாள்
சேற்றுநிலை முனைஇச் செங்கண் காரண்

நள்ளென் யாமத்து ஐயெனக் கரையும்
 அஞ்சவரு பொழுதி னாலும் என்கண்
 துஞ்சா வாழி! தோழி காவலர்
 கணக்காய் வகையின் வருந்தியென்
 நெஞ்புண் ணுற்ற விழுமத் தானே ⁷

என்று, மழை பெய்தலை தடுக்க முடியாது என்பது உண்மை. எனினும் என்னை உரிய பருவத்தில் பயிரிட்டிருந்தால், கார்கால மழையில் அகப்படாதவாறு காப்பற்றி இருக்கலாம். காலமோ வழக்கமாக மழை பொழியும் கார்காலம். இதனை உழவன் அறிந்து சற்று முன்னர் பயிரிட்டு இருத்தல் வேண்டும் என்ற குறிப்பை பயிர்த் தொழிழுக்கு வழங்குகிறது இப்பாடல். இதிலிருந்து வேளாண்மைக்கு காலம் ஏற்படையதாக அமையவேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பயிர் பாதுகாப்பு

விளைநிலங்களை பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளிடமிருந்து பாதுகாத்தல் மிகவும் அவசியமாகும். சங்ககால மக்கள் விளைநிலங்களைப் பாதுகாப்பதை தினைப்புனம் காத்தல் என்று கூறுகின்றனர்.

தினைப்புனம் காத்த செய்தி குறுந்தொகையில் பின்வருமாறு அமைகின்றது,
 யானே ஈண்டை யேனே என்நலனே
 ஏனல் காவலர் கவண்ஒலி வெரீஇக் ⁸

இப்பாடல் யானை ஒன்று பசியால் மூங்கிலை வளைத்துத் தின்றது. திடீரென்று காட்டில் தினைப்புனம் காக்க வந்தவர்கள் கவண்கல் எறிகின்றார்கள் என்ற செய்தியை பகர்கின்றது. எனவே சங்ககால மக்கள் தினைப்புனம் காத்தல் மூலம் பயிருக்குப் பாதுகாப்பு செய்தனர் என்பது அறியலாகிறது.

பெருங்களம் தொகுத்த உழவர்

உழவர்கள் நெல்லை அறுவடை செய்த பின்னர் பெருங்களம் ஒன்றில் நெற்பொலிகளைச் சேமித்து வைத்தனர். இக்காட்சியானது நெய்தல் நிலத்தில் மீனவர்கள் பிடித்து, குவித்து வைத்திருந்த மீன் குவியலுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது நெல் பொலிகள் மீன் குவியலைப் போல பெருங்களத்தில் குவிக்கப்பட்டது, உழவர்கள் வறியவர்களுக்கு கொடுத்தது போக மீதம் உள்ள நெல்லை மட்டுமே தங்கள் வீடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்றனர். அது போலவே நெய்தல் மக்களும் வறியவர்களுக்கு கொடுத்த அவர்கள் பெற்ற மகிழ்ச்சி கண்டு பேருவகை கண்டனர். இதனை,

பெருங்களம் தொகுத்த உழவர் போல
 இரந்தோர் வறுங்களம் மல்க வீசி
 பாடபல அமைத்துக் கொள்ளை சாற்றி ⁹

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடல் பகர்கின்றது. இதில் அறுவடை செய்த தானியங்களைச் சேகரிக்கத் தனியாக களம் அமைக்கப்பட்டிருந்ததையும் உழவர்களின் ஈகைப் பண்பையும் அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாததாக விளங்கும் உழவுத் தொழிலினை சங்ககால மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களது பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த கருவூலமாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உழவுத்தொழில் சார்ந்த தொழில் நுட்பங்கள், செயல்முறைகள், உழவுத்தொழில் சங்ககால மக்கள் மேற்கொண்டிருந்த இயற்கைமுறைப் பயிர் பாதுகாப்பு முறைகள், பயிரிடும் பருவம், வித்தின் இன்றியமையாமை, நீர் மேலாண்மை, நிலம் பண்படுத்துதல் ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளதின் மூலம் சங்ககால வேளாண்மை நுற்பங்கள் எக்காலத்திற்கும் பயனளிக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளதையும் அதனைப் பயன்படுத்துவதால் மனித சமூகம் பயன்பெறுவதோடு இயற்கையும் பாதுகாக்கப்பெறும் என்ற கருத்தினையும் இக்கட்டுரை எடுத்தியம்புகிறது.

References

சுப்பிரமணியன், ச.வே. (2010) சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License